

f) Ved denne bestemmelse foreslås fritagelse for elektricitets-, gas- og vandværker, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle indenfor det område, hvori værket arbejder, forudsat at værkets indtægter — bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital — ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til værkets formål. Hvor værker som de nævnte drives af kommunerne, vil de være fritaget allerede som kommunale virksomheder, og man har under hensyn til det almennyttige øjemed fundet det rimeligt også at fritage private elektricitets-, gas- og vandværker, når de ikke forfølger et privat økonomisk formål, men udelukkende anvender overskuddet til værkets formål (bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital).

g) Bestemmelsen er overført fra § 49 i loven af 23. juni 1956.

Til stk. 2. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 3. For at fjerne de betænkeligheder, der kan være knyttet til reglen i stk. 1 d om, at sports- og idrætsanlæg m. v. er lovmæssigt fritaget for grundskyld, foreslås det, at hvor samfundsmæssige hensyn taler for, at et sådant areal overgår til anden anvendelse, navnlig bebyggelse, skal finansministeren kunne bestemme, at fritagelsen skal bortfalde. Det forudsættes, at bestemmelse herom først vil blive taget efter forhandling med de andre interesserede ministerier, og det skal efter forslaget altid være en betingelse for, at fritagelsen kan bortfalde, at dette anbefales af vedkommende kommunalbestyrelse.

ad § 50.

De nugældende regler om bevillingsmæssig fritagelse for grundskyld til staten indeholdes i § 8, stk. 2, 3 og 5, i loven af 7. august 1922.

Til stk. 1. I henhold til nævnte § 8, stk. 2, kan bevillingsmæssig fritagelse for grundskyld tilstås vælgende stiftelser og andre institutioner med almennyttigt formål af deres bygningers grund med gårdsplads og have, hvorhos lignende fritagelse for grundskyld kan gives for grunden med gårdsplads og have til ejendomme og lokaler, der er udlejet til stiftelser og institutioner som de nævnte eller til anvendelse i visse af de øjemed, der begrunder lovmæssig fritagelse. Den nugældende bestemmelse om, at en ejendom, der udlejes til anvendelse i et til fritagelse kvalificerende formål kan fritages for grundskyld, har man ikke ment at burde opretholde. En forudsætning for fritagelse i sådanne til-

fælde måtte være, at fritagelsen kommer lejeren til gode gennem et nedslag i lejen, men administrationen er i hvert fald under normale forhold ikke i stand til at kontrollere, at et sådant nedslag finder sted. I praksis har bestemmelsen kun fundet anvendelse i ganske få tilfælde. Løvrigt svarer § 50, stk. 1, i alt væsentligt til de nugældende regler, således som disse er blevet praktiseret, jfr. de indledende bemærkninger.

Til stk. 2. Ny er reglen i § 50, stk. 2. Når skoves grundværdi ansættes til en bestemt procentdel af normalværdien (d. v. s. ejendomsværdien af skoven i normal tilstand), jfr. § 15, må det, når skovens ejendomsværdi på grund af naturbegivenheder går væsentlig ned under normalværdien, under hensyn til det lange tidsrum, det i sådanne tilfælde vil kunne tage at bringe skoven op i normal tilstand igen, synes rimeligt, at der ydes skovejereren en lompelse i grundskylden i et sådant tidsrum, at skovens normaltilstand vil kunne være genoprettet.

Til stk. 3. Ifølge § 8, stk. 3, i loven af 7. august 1922 kan finansministeren fritage udtørrede ferskvandsarealer og hedearealer, der opdyrkes, for grundskyld til staten i et tidsrum af indtil 30 år, ligesom tilsvarende fritagelse kan gives hedebeplantninger for et tidsrum af indtil 40 år. Da der ikke ses at være trang til disse fritagelser ved siden af reglerne om fradrag i grundværdien for forbedringer, foreslår man, at bestemmelserne om fritagelse for grundskyld i sådanne tilfælde udgår. Dog bør de fritagelser, der ved lovens ikrafttræden allerede er givet, formentlig kunne forlænges indenfor de angivne tidsrum, og en bestemmelse herom er optaget i § 50, stk. 3.

Til stk. 4. I stk. 4 foreslås det, at bemyndigelsen til at meddele bevillingsmæssige fritagelser for grundskyld i de i stk. 1 omhandlede tilfælde af finansministeren skal kunne delegeres til opbeholdsmyndighederne. Dette er i overensstemmelse med et af forvaltningskommissionen fremsat forslag.

ad § 51.

Til stk. 1 og 2. Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til stk. 3. Bestemmelserne her svarer til bestemmelserne i § 1, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskylslov.

ad § 52.

Bestemmelsen svarer til den nugældende grundstigningsskylslovs § 2, stk. 2. Når bestemmelserne i den nugældende lovs § 2, stk. 3, om omvurderinger i henhold til stempelovens § 61, stk. 1, ikke er medtaget i forslaget, hænger det sammen med, at omvurderinger til stempelefterretning fremtidig